

בתי המשפט

1

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

בעניין:

התובעת

בנה קינד בע"מ

נ ג ד

הנתבעת

חן (גרייס) פריין

פסק - דין

הרקע וטענות הצדדים

1. לפנינו תביעת לשון הרע.

התובעת, אשר עיקר עיסוקה בתחום השידוכים מעל 20 שנה, נתנה שירותים לנתבעת, על פי פניית הנתבעת, ובהתאם לחוזה ההתקשרות שנערך בין הצדדים ביום 26/9/05 (להלן – החוזה).

התובעת טוענת, כי על אף שביצעה את עבודתה נאמנה ועל הצד הטוב ביותר והציעה לנתבעת הצעות רבות, פרסמה הנתבעת ביום 9/2/06 באתר האינטרנט "מורשת", פרסום פוגע שצורף כנספח ב' לכתב התביעה (להלן – הפרסום), וזאת מבלי לפנות קודם לכן לתובעת ולהעלות את טענותיה בפניה בצורה מכובדת.

2. בפרסום נאמר:

"אני חייבת להזהיר אתכם שלא להרשם למשרד השידוכים "בנה קנד". זהו משרד העובד על כולם בעינים וגובה מהם סכום רב. הם מבטיחים הבטחות לשוא וללא שום תמורה. מי שנרשם ומרגיש שרימו אותו, אנא פנו אלי כדי לרכז הוכחות ולגשת עמן לאחת מתוכניות הטלויזיה כמו אמנון לוי או כלבוטק, והעיקר שהם לא ימשיכו לרמות אנשים".

3. התובעת טוענת, כי פעלה במרץ כדי לספק לנתבעת פגישות עם בני זוג פוטנציאליים

וכראיה לכך סיפקה לה מעל 10 הצעות שונות ועוד 3 הצעות אשר נפסלו על ידי

בתי המשפט

2

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

- 1 הנתבעת. התובעת מציינת בהקשר זה, כי על פי החוזה אין התובעת מתחייבת
2 למצוא בן זוג עבור כל לקוח, אלא רק לנסות.
3 לטענתה, הנתבעת עצמה לא האמינה שלא קיבלה תמורה שכן היא קיבלה הצעות
4 וזאת אף אם אותן הצעות לא הביאו לידי שידוך.
5
6 לטענת התובעת, הפרסום של הנתבעת אינו עוסק בחוסר מקצועיות של התובעת
7 אלא ברמאות מצידה, והנתבעת לא הוכיחה טענה זו. בהקשר זה מדגישה התובעת,
8 כי הנתבעת המשיכה לקבל שירותים אף לאחר הפרסום.
9
10 4. התובעת טוענת כי הנתבעת בחרה לבזותה באופן פומבי ואף ל"התקשט בנוצות של
11 מובילת מאבק", ובכך גרמה נזק כבד לתדמיתה של התובעת.
12 הואיל ואין ביכולתה של התובעת להעריך כמה לקוחות פוטנציאליים הושפעו
13 מהפרסום ונמנעו להשתמש בשירותיה – דורשת התובעת סכום של 100,000 ₪ ללא
14 הוכחת נזק על פי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן -
15 החוק), ולחלופין – סכום של 50,000 ₪ לפי סעיף 7א(ב) לחוק.
16
17 6. לטענת הנתבעת, מן ההתחלה נהגה התובעת בצורה רשלנית, מזלזלת ובלתי
18 מקצועית בכך שמעולם לא התייחסה לדרישות הספציפיות, שנקבעו מראש, באשר
19 לסוג השידוך שהנתבעת מחפשת – גברים פנויים מהמגזר הדתי, העונים על
20 הקריטריונים שנמסרו לתובעת. כך קרה שפעם אחר פעם הוצע לנתבעת להפגש עם
21 "טיפוסים שונים ומשונים", כדבריה, שלא התאימו לדרישותיה.
22 הנתבעת טוענת כי התובעת פועלת בשיטה של לצאת ידי חובה ולמראית עין בלבד,
23 מבלי להקדיש מאמץ אמיתי לשרת את הנתבעת כפי שהתובעת התחייבה לעשות,
24 תוך הפרת החוזה בחוסר תום לב ובניגוד לכל דין.
25
26 7. עוד טוענת הנתבעת, כי אין בפרסום דברי לשון הרע שבגינם ניתן לתבוע. המדובר
27 בחזרה על פרסומים דומים שהופיעו כבר בעבר, והתובעת אף נתבעה לדין בשל
28 הפרת חוזה וחייבה בהשבת כספים ללקוחות. עוד נטען, כי הפרסום מוגן בהיותו

בתי המשפט

3

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

1 אמת שיש בו ענין ציבורי, וכי בנסיבות הענין לא חרג הפרסום מתחום הסביר.
2 הנתבעת האמינה ומאמינה שהדברים שפורסמו הם אמת לאמיתה, ועל כן עומדת
3 לה חזקת תום הלב הקבועה בסעיפים 15 ו-16 לחוק.
4
5 8. לחלופין, טוענת הנתבעת, כי התובעת לא הוכיחה שנגרם לה נזק, ועל כן ממילא
6 אינה זכאית לפיצוי בשל עוולת לשון הרע, ובכל מקרה – זכאית הנתבעת לקיזוז
7 הסכום ששילמה לתובעת בסך 3,978 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום
8 ההתקשרות בחוזה (26/9/05), וכן להקלות לפי סעיף 19 לחוק.
9

דיון

10
11 9. השאלות העיקריות שעומדות בפנינו במקרה דנן הן:
12 א. האם היה בפרסום משום לשון הרע כמשמעותו בחוק;
13 ב. אם התשובה לשאלה א. חיובית – האם זכאית התובעת לפיצוי ללא הוכחת
14 נזק לפי סעיף 7א לחוק או שמא עומדות לנתבעת ההגנות הקבועות
15 בסעיפים 14 עד 16 לחוק.
16 ג. אם התשובה לשאלה ב. תהא שהתובעת זכאית לפיצוי לפי סעיף 7א לחוק
17 – האם עומדות לנתבעת ההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק, והאם זכאית
18 היא לקיזוז דמי ההרשמה ששילמה לתובעת בעת ההתקשרות.
19

האם היה בפרסום משום לשון הרע

20
21 10. בסעיף 1(3) לחוק, הוגדר המונח "לשון הרע", בין היתר, כדבר שפרסומו עלול לפגוע
22 באדם בעסקו, במשלח ידו או במקצועו.
23 בסעיף 2 לחוק נקבע, בין היתר, כי רואים "פרסום" לשון הרע, מבלי למעט מדרכי
24 פרסום אחרות, אם היה מיועד לאדם זולת הנפגע והגיע לאותו אדם או לאדם אחר
25 זולת הנפגע, ואם היה בכתב – הכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת
26 הנפגע.

בתי המשפט

4

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

הואיל ואין מחלוקת כי במקרה דנן הפרסום היה באתר אינטרנט, אשר כידוע
פתוח לכל, וכוונתו היתה להזהיר אנשים מפני פניה לתובעת – אין ספק בעיני כי
לפנינו "לשון הרע" כמשמעותו בחוק.

האם עומדת לנתבעת הגנת אמת הפרסום לפי סעיף 14 לחוק

11. סעיף 14 לחוק קובע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר
שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל
כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של
ממש".

12. כפי שנטען בסעיפים 10-16 לסיכומי הנתבעת, לאחר שהתחוויר לנתבעת כי נפלה
בפח בהתקשרותה עם התובעת, שאינה מקיימת את חלקה בחוזה, וכן לאחר
שנתקלה בפורומים של "ציטים" בדיווחים של אחרים בדבר אכזבתם מהתנהלות
התובעת, ולאחר שנודע לה על תביעות בשל הפרת חוזה שהוגשו נגד התובעת – לא
מצאה כל פסול בפרסום תחושותיה ודעותיה האישיות בדבר הרמאות שבה נוקטת
התובעת, וזאת על מנת להזהיר אחרים.
על כן טוענת הנתבעת, שהפרסום הנדון מוגן על פי הוראות סעיף 14 לחוק.

13. לטענת התובעת (בסעיף 19 לסיכומיה), אין ענין ציבורי בפרסום אלא מדובר רק
במזון לסקרנים, לרכלנים או לסתם אנשים. המבחן איננו אם הציבור מגלה ענין
בפרסום אלא האם יש בפרסום תועלת לציבור.
אין בידי לקבל את טענת התובעת כי אין ענין ציבורי בפרסום נשוא התביעה.
התובעת הינה חברה מסחרית המציעה שירותי שידוכים לציבור הרחב. כלום אין
ענין לציבור באופן שבו נותנת התובעת את שירותיה?
נראה שהיה בפרסום כדי להביא תועלת לאותו ציבור פוטנציאלי שאמור היה
להשתמש בשירותי התובעת, ובהחלט היה לציבור ענין.

בתי המשפט

5

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

1 על כן אני קובעת, כי גם אם קיים ספק שכל האמור בפרסום אמת (שכן הנתבעת
2 עצמה מודה שמדובר בתחושותיה הסובייקטיביות ובבקורת רגשית ואישית) היה
3 בפרסום ענין ציבורי.
4

האם עומדת לנתבעת הגנת תום הלב

5
6 14. לטענת הנתבעת (סעיפים 28-29 לסיכומיה), מנוסח הפרסום עולה כי עסקינן בלא
7 יותר מהבעת דעה המכוסה תחת הגנת תום הלב לפי סעיף 15(4) לחוק.
8 כמו כן, לטענתה, משהוכח כי מדובר בהבעת דעה אישית על התנהגות הנתבעת
9 בקשר לענין ציבורי (מתן שירותי השידוכים) ו/או בביקורת על התנהגותה של
10 הנתבעת ככל שהיא נעשתה בפומבי ואשר לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות
11 – עומדת לזכות הנתבעת החזקה שהפרסום היה בתום לב מכח סעיף 16(א) לחוק.
12

13 15. סעיף 16(א) לחוק קובע:
14

15 "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות
16 האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות,
17 חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב".
18

19 התובעת טוענת כי אין הנתבעת יכולה לטעון הגנת תום הלב שכן היא לא פרסמה
20 תיקון לפרסום כאמור בסעיף 17(א) לחוק, ואף לא טרחה לפנות לאתר האינטרנט
21 ולבקש להוריד את הפרסום. כמו כן, הפרסום חרג, לטענת התובעת, מתחום
22 הסביר, בין היתר, כי הנתבעת קבעה בפרסום שהתובעת "עובדת על אנשים
23 בעיניים".
24

25 16. לענין אי הורדת הפרסום מהאינטרנט – מדברי הנתבעת בדיון שנערך בפני ביום
26 20/9/07 (פרוטוקול עמ' 12 שורות 2-1) עולה כי הפרסום נמחק.
27 לענין סבירותו של הפרסום – כפי שנאמר לעיל, במקרה דנן מדובר בהבעת דעה
28 אישית על התנהגות הנתבעת בקשר לענין ציבורי ועל מעשיה כפי שנתגלו באותה
29 התנהגות כלפי הנתבעת.

בתי המשפט

6

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

1
2 **בע.א. 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל בישראל בע"מ (פ"ד)**

3 לא(2) 281 קובע בית המשפט העליון:

4
5 **"ההגנה על הבעת דעה אינה נשללת בגלל אופיה הביקורתי**
6 **החריף או נעדר האובייקטיביות, והפרסום אינו מאבד בשל כך**
7 **מסבירותו. נוסח דברים שאינו לטעמו של איש מתון ושקול אינו**
8 **הופך את הפרסום בשל כך לבלתי סביר" (שם, עמ' 307).**

9
10 סבורני, כי בנסיבות הענין ולנוכח אכזבתה הקשה של הנתבעת מתוצאות שירותיה
11 של התובעת, אשר אין מחלוקת כי נוגעים לאחד התחומים הרגישים ביותר בחייו
12 של אדם, התבטאות מסוג "עבודה בעיניים" במסגרת הבעת דעה באינטרנט, איננה
13 חורגת מתחום הסבירות.

14
15 17. לאור האמור, אני מקבלת את עמדת הנתבעת לפיה הפרסום נשוא התביעה חוסה
16 תחת הגנת תום הלב לפי סעיף 16(א) לחוק, ועל כן אין התובעת זכאית לפיצוי
17 הנדרש על ידה.
18 משהגעתי למסקנה האמורה – מתייטר הצורך לדון בשאלה האם עומדות לנתבעת,
19 לענין סכום הפיצוי, ההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק.

20
21 18. מאידך, לא שוכנעתי שהנתבעת זכאית להחזר הסכום בסך 3,978 ₪ ששולם על ידה
22 לתובעת בעת ההתקשרות.
23 יש לזכור כי בחוזה שעליו חתומה הנתבעת נאמר במפורש:

24
25 **"ידוע לי כי לא אוכל לדרוש מ'בנה קינך' בע"מ החזר דמי הרשמה**
26 **חלקי או מלא מכל סיבה שהיא".**

בתי המשפט

7

א 10780/06

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת אנה שניידר

1

2

סוף דבר

3

19. לאור כל האמור לעיל, התביעה נדחית.

4

התובעת תשלם לנתבעת, תוך 30 ימים, הוצאות וכן שכר טרחת עו"ד בסך 6,000 ₪

5

בתוספת מע"מ כחוק.

6

סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום המלא

7

בפועל.

8

9

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום י"ט בסיון תשס"ח (22 ביוני 2008) בהעדר הצדדים.

10

11

אנה שניידר, שופטת

12